

پشت بوم

لطف‌ا وزیر فرهنگ را پشیمان نکند

حسین هاشم‌پور

● بارها در این ستون نوشتنم سالیان درازی است جامعه هنری ما از مدیران هنری جلوتر هستند، اما خوب گاهی‌وقت‌ها مواردی هم پیش آمده که به این نظریه کلی خدشه وارد شده است؛ نمونه اخیرش، واکنش برخی از هنرمندان به خرید تابلو کمال‌الملک از سوی وزیر فرهنگ از هفتمین حراج تهران که بازتاب وسیعی هم داشت.

هنرمندان منتقد می‌گویند: وزارت فرهنگی که گفته بود پول خرید موکت و دستگاه تهویه برای موزه ندارد و می‌خواهد با امانت‌سپاری گنجینه بودجه لازم برای این کار را فراهم کند، چطور یک میلیونر و یکصدمیلیون تومان برای تابلو کمال‌الملک پرداخته است؟ و تابلو کمال‌الملک کلاسیک چه ربط ماهو‌ی‌ای به گنجینه موزه هنرهای معاصر دارد؟

یک؛ دومینویی از سوءتفاهم‌ها در جامعه جسمی شکل گرفته که به گمان نویسنده، تصدیرصد آن محاصل غفلت مدیران از اطلاع‌رسانی به‌هنگام به جامعه هنری است؛ تاخیر در اعلام رسانه‌ای خیانت در امانت جمع دار اموال معاونت هنری، دور نخست این دومینو بود که به‌جای مدیران، شبکه‌های مجازی آن را اعلان عمومی کردند، بعدها نیز موارد مشابه مانند گفته‌های چندگانه مدیران مختلف درباره واگذاری موزه به بنیاد رودکی و بعدتر پروژه ارسال گنجینه به اروپا، نوعی بی‌اعتمادی بر فضای جسمی سایه انداخت؛ و در کمال حیرت، باینیهایی از انجمن نقاشان و مصاحبه‌های گاه‌تندی از هنرمندان انتشار یافت که در هشت سال خواب موزه هنرهای معاصر تهران در دولت قبل مسبوق‌به‌سابقه نبود...

در همین رهگذر کار بزرگ ارسال گنجینه به اروپا که می‌توانست برگ برنده وزارت فرهنگ در دولت یازدهم قلمداد شود، در استراژی‌ای اشتباه، به درآزمایی، خرید موکت و دستگاه تهویه برای موزه تقلیل شان یافت تا امروز باشگاه آشیل هر حرکت توسعه‌ای شود که وزارت فرهنگ بخواد برای موزه انجام دهد.

دو؛ وزیر فرهنگ که در کشاکش ارسال و عدم ارسال گنجینه به اروپا، به دغدغه جمعی از هنرمندان که دل‌نگران بازگشت گنجینه بودند پاسخ مثبت داد و گفت این سفر لغو است، لایذ این روزها هاج‌وواج مانده که همین دغدغه‌مندان گنجینه، چرا مخالف غنای بیشتر آن هستند و از خرید اثر ماندگاری از کمال‌الملک ابراز خرسندی نمی‌کنند؟! نکته همین‌جاست که هنرمندان با تشویق این رفتار پیشرو وزارت فرهنگ در قبال گنجینه و شکسته‌شدن طلسمی چندین‌ساله، اکنون می‌توانستند از وزیر بخواهند در ادامه همین روند برای ترمیم ساختمان موزه هم اعتبار اختصاص دهد، دست‌کم اینکه مباحث مربوط به خرید موکت و... در دوره آقای جنتی طرح شده بود و وزیر کنونی دراین‌باره دل به دل هنرمندان درگیران داده است.

سه؛ دومین نقد به اظهارات منتقدان خرید تابلو کمال‌الملک این است که تنها یک شناخت اولیه از مسائل دولتی کافی است تا بداند بودجه خرید آثار هنری و بودجه تعمیرات و نگهداری دو ردیف کاملاً جدا از هم هستند و نمی‌توان هیچ‌یک از این بودجه‌ها را در محل دیگری هزینه کرد.

چهار؛ احتمالا شما هم با نویسنده هم‌نظریه که تأمین کاستی‌های سخت‌افزاری موزه هنرهای معاصر تهران را راییزی میسر است. گذشته از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مسیرهایی پیش‌روی مرکز هنرهای جسمی هست که می‌توان از شهرداری گرفته تا بخش‌های خصوصی چندپرابر بودجه مورد نیاز را تأمین کرد.

پنج؛ اما اوج آشفتگی اظهارات منتقدین خرید تابلو کمال‌الملک، عدم تطابق آن با روح گنجینه موزه است که گفته غیرکارشناسانه‌ای است؛ گذشته از موقعیت کمال‌الملک در موج نوین نقاشی ایران، این تابلو خاص حائز ویژگی‌های تاریخ هنری است که دوستان را به مطلب جالب جناب سیدامین بنی‌جمالی، پژوهشگری که ۲۸ تیرماه با ایسنا گفت‌وگو کرده، ارجاع می‌دهم...

شش؛ ضرورت شورامحورشدن موزه هنرهای معاصر تهران را بارها در این ستون یادآور شده‌ام، شورای اعزام به بی‌نال ونیز مانند شورایی که هر سال سازمان سینمایی برای تعیین فیلم منتخب به اسکار معرفی می‌کند، شورای برگزاری نمایشگاه‌های موزه و شاید اگر این اتفاق هرچه‌زودتر در موزه هنرهای معاصر تهران رخ دهد، بسیاری از بدگمانی‌ها به پایان برسد، به گمانم این فضای غبارآلود شایسته هنرهای تجسمی ایران نیست و باید هرچه‌زودتر گام‌هایی برای بازسازی ارتباط در این عرصه برداشت.

رضا آشفته؛ «یک میلیون تومان برای ردیف چهارم یک نمایش». پای‌بلیت‌های نجومی به تئاتر هم باز شد و بلیت «اعتراف»؛ نمایشی که این روزها به‌گواه سایت ایران‌نمایش تا هشتم شهریور سولد آوت شده، در بازار سیاه به مبلغ یک میلیون تومان خریدوفروش می‌شود. این در حالی است که قطب‌الدین صادقی ضمن محکوم‌کردن چنین شرایط ضدفرهنگی‌ای، مهم‌ترین مقصر آن را دولت می‌داند. به تعبیر او، در این خصوصی‌شدن تئاتر که همه‌چیز در اختیار مدیرتولیدهای نورسیده قرار گرفته که چندان سواد و اطلاعی از فرهنگ و هنر تئاتر ندارند، خواه‌ناخواه ایجاد چنین شرایطی امری بدیهی است و شاید این دمل چرکین حالا سر باز کرده است و بوی گندش دارد به‌راحتی همگانی می‌شود.

درحالی‌که طبق اطلاعات سایت فروش اینترنتی این نمایش (ایران نمایش)، بلیت‌های «اعتراف» تا تاریخ هفتم شهریور ۹۶ به‌طورکامل پیش‌فروش شده، در «دیوار» یکی از سایت‌های مطرح خریدوفروش اینترنتی، تعدادی از بلیت‌های نمایش با قیمتی گزاف به فروش گذاشته‌اند.

درحالی‌که با تأکید بر نبود بلیت، فروشندگان منصفی هم بوده‌اند که بلیت‌های خود را در تیرماه و نیز برای مردادماه با همان قیمت اصلی بلیت یا نهایتاً با قیمت ۱۵۰ هزار تومان برای فروش ثبت کرده‌اند، اما یکی از این دوستداران هنر دو عدد بلیت اواخر مردادماه را در ردیف اول سالن اصلی تئاتر شهر و با این تبلیغ که «صندلی‌ها رزیده رویه‌روی جایگاه بازی علی نصیریان و شهاب حسینی است»، به قیمت یک میلیون تومان برای هر بلیت به فروش گذاشته است.

این فروشنده که به نظر می‌رسد نمایش را یک‌بار دیده یا حداقل از جزئیات صحنه و شماره صندلی‌ها اطلاع دقیق دارد، همچنین به خریدار احتمالی اطمینان داده است که می‌تواند بلیت‌ها را در محل تئاتر شهر تحویل دهد.

البته این تنها مورد فروش بلیت این نمایش با قیمتی نجومی برای یک تئاتر نیست و در آگهی دیگری بلیت‌هایی با قیمت ۸۰۰ هزار تومان برای فروش در مردادماه در سایت درج شده‌اند.

هنر

پای‌بلیت‌های نجومی به تئاتر هم باز شد

«اعتراف» یک میلیون تومانی

قطب‌الدین صادقی: فرهنگ نوکیسگان بهتر از این نمی‌شود

بنا بر جست‌وجوی ما، در سایت دیوار از ۴۰۰ تا یک میلیون تومان این بلیت‌ها به فروش گذاشته شده است. ما همچنین با یک فروشنده خانم که در این سایت آگهی داده بود، گپی زدیم. او در این آگهی چنین اطلاعاتی درج کرده است: «دو عدد بلیت تئاتر اعتراف یک میلیون تومان، با بازی شهاب حسینی ردیف چهار صندلی ۲۴ و ۲۳ سه‌شنبه ۱۰ مرداد ساعت ۲۱:۰۰» به گفته این فروشنده، ردیف‌های یک تا سه تئاتر شهر به جهت آنکه سن مقابل آن قرار دارد، ارزشی ندارند و ردیف چهار بهترین جایگاه این سالن است، چراکه تماشاچی در این ردیف اشراف زیادی به سن دارد. او البته حاضر می‌شود بلیت یک میلیون‌تومانی خود را ۲۰۰ هزار تومان کمتر از رقم درج‌شده در آگهی؛ یعنی به مبلغ ۸۰۰ هزار تومان بفروشد؛ در حالی است که می‌گوید بلیت‌های یک میلیون‌تومانی این نمایش برای یک نفر هم‌اکنون در بازار سیاه به‌راحتی در حال خریدوفروش است.

باطل‌شدن بلیت‌های نجومی

مدیر مجموعه تئاتر شهر در پی بازار سیاهی که برای بلیت‌های نمایش «اعتراف» به وجود آمده است، با تأکید بر اینکه همه مسئول هستیم این پدیده را بررسی کنیم، گفت: پیگیری‌های لازم برای شناسایی و باطل‌شدن بلیت صندلی‌هایی که با قیمت غیرمتعارف خریدوفروش شوند، انجام می‌شود.

پیمان شریعتی در گفت‌وگویی با ایسنا درباره بلیت‌هایی که با رقم‌های نجومی به فروش می‌رسند، بیان کرد: اصولاً واگذاری و تبدیل بلیت در برنامه‌های هنری و به‌ویژه هنگامی که برخی خریداران به دلایل مختلف امکان حضور در برنامه را از دست می‌دهند و بلیت خود را دوباره در اختیار مجموعه فروش قرار می‌دهند، عرف و رایج بوده، اما آنچه الان برای نمایش «اعتراف» شاهدش هستیم اتفاق جدیدی است.

وی گفت: طبیعتاً دراین‌باره همکاران من به‌همراه مسئولان سایت فروش در حال پیگیری این موضوع هستند و با هماهنگی‌هایی که انجام می‌شود، فروش صندلی با ارقام غیرمتعارف به اطلاع خریدار اصلی می‌رسد که مشخصات روی

سایت است و بلیت هم قفل خواهد شد تا امکان استفاده از آن وجود نداشته باشد. او تأکید کرد: همه ما مسئول هستیم این پدیده را بررسی کنیم و بر مبنای آن تصمیمات جدی‌تری بگیریم. قطعاً در آینده سعی می‌شود با این پدیده برخورد قاطعانه‌تری صورت گیرد، اما به‌رحال این مسئله‌ای است که سایت فروش، گروه اجرایی و مجموعه تئاتر شهر درحال‌حاضر با آن مواجه شده‌اند و احتمال تکرارش در آینده هم وجود دارد، پس بهتر است با یک تصمیم درست نسبت به چنین مسئله‌ای به جمع‌بندی خوبی برسیم.

شریعتی درعین‌حال اظهار کرد: با وجود اتفاق رخ‌داده، نکته قابل‌توجه این است که به‌رحال استقبال اقشار مختلف مردم از تئاتر باعث خوشحالی است و طبیعتاً وقتی دایره مخاطبان گسترده می‌شود ممکن است افراد سودجو و فرصت‌طلبی هم باشند که بخواهند از این وضعیت استفاده کنند.

او گفت: در جشنواره‌های مختلف تئاتر؛ مانند فجر، بارها با بازار سیاه مواجه شده بودیم که آن هم طبیعی بود، چون یک گروه بین‌المللی به ایران می‌آمد و فقط دو روز که سالن با ظرفیت محدود اجرا داشت که باعث می‌شد علاقه‌مندان زیادی از تماشاای کار آنها استقبال کنند، اما تقریباً به یاد ندارم که در اجرای عمومی یک نمایش با این مدت‌زمان اجرا چنین اتفاقی افتاده باشد و این‌از یک منظر می‌تواند خوب باشد و از یک منظر دیگر قابل بررسی است.

مدیر مجموعه تئاتر‌شهر در ادامه با اشاره به صحبت‌های پیشین محمدحسین توتونچیان، مدیرسایت فروش نمایش «اعتراف»، مبنی بر اینکه اگر نمایش در تالار وحدت اجرا می‌شد قیمت واقعی آن بین ۹۰ تا صد هزار تومان می‌بود، بیان کرد: اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی همواره این دغدغه را داشته که مردم از یک قیمت مناسب برای خرید بلیت‌های تئاتر برخوردار باشند و برای همین باید تلاش کنیم این قیمت برای عموم قابل دسترس باشد و به صرف استقبال از یک نمایش یا اینکه ممکن است اثری پارامترهای فروش بیشتری داشته واکذار نکرد.

تئاتر؛ بنگاه زودبازده

سلیم باشکوه

عشق و فروتنی، جامه پرازنده مرشدی پرهیزگار باشد نه سزاوار جاه‌طلبی مغرور(شکسپیر)

این روزها فضای حاکم بر جریان تئاتر کشور، شبیه بنگاه‌های زودبازده است. گروهی در عرض چندروز با جمع‌کردن عده‌ای بازیگر معروف، تبلیغات وسیع و داستانی که یک فضای شاد و مفرح دارد، بار خود را بسته و دوباره برای یک اتفاق دیگر خود را آماده می‌کنند، اما راستی رسالت تئاتر کجای این ماجرا قرار می‌گیرد. این آثار چه قربانی با زندگی مردم دارند. «از پشت پلک‌های نیمه‌باز» با نداشتن بازیگران معروف و تبلیغات وسیع سعی دارد با نمایش رویدادهایی که قابلیت تعمیم به فضای زمانه خود را دارد، عرصه نقد و واگویی را در سطوح مختلف جامعه به نمایش بگذارد و آینه‌ای باشد در مقابل تماشاگران خود؛ حرف‌هایی که خیلی دوستان از گفتن آنها می‌گریزند.

نخستین اجرای فیلم‌نامه‌خوانی در خاورمیانه

گروه هنر: برای اولین‌بار در خاورمیانه مراسم فیلم‌نامه‌خوانی فانتزی «قصه پری دریایی» اجرا شد. این اجرا رص روز یکشنبه، اول مرداد، در پردیس قلهک روی صحنه رفت و با استقبال چشمگیر مخاطبان همراه شد. بهنوش ختیارچی هم در سخنانی ضمن ابراز رضایت از حضور در این فیلم‌نامه‌خوانی، از همه خواست تا در زمینه بنیاد بیماری‌های نادر و فعالیت‌های آن اطلاع‌رسانی کنند تا ضمن افزایش آگاهی مردم در مورد بیماری‌های نادر، زمینه برای حمایت بیشتر از این بیماران فراهم شود. از جمله میهمانان حاضر در این مراسم می‌توان به دکتر کاکویی (مدیر بیمارستان آتیه)، آقای ثابت (رئیس انجمن دوستی ایران و مکزیک)، آقای فخرایی‌راد (عضو انجمن دوستی ایران و آلمان)، خانم مسیح میرحسینی (مشاور فرهنگی شبکه انجمن‌های دوستی ایران و سایر کشورها)، مرتضی شایسته، سیدجمال ساداتیان، حسین فرح‌بخش، منصور ضابطان، سیدهادی منبئی، سام مشایخی، محمد ساربان، منظر لشکری، مجیدالدین طباطبایی‌راد، بهرام گوهری، حسن سروندی، بهرام قاسمی (کارگردان عروسکی)، ولی‌الله حیدری (مدرس گریم) و... اشاره کرد.

این سیاستی است که همواره تلاش می‌کنیم دنبال کنیم تا مردم با قیمت پایین‌تری تئاتر را تماشا کنند.

صادقی: مقصر دولت است

قطب‌الدین صادقی، استاد دانشگاه و کارگردان، درباره این پدیده نادر می‌گوید: این بازار سیاه نتیجه مستقیم ایجاد تئاتر تجاری و تئاتر خصوصی است و مسئولیت آن با دولت است که به به جای آنکه در قبال آثار ملی احساس مسئولیت کند و در نگهبانی سطح ذوق و اندیشه تلاش کند، به این فضای لجام‌گسیخته به دلیل بی‌مسئولیتی دامن زده و سرنوشت فرهنگی ما را به سرمایه‌داری و نوکیسه‌های کم‌سواد واگذار کرده است.

این پژوهشگر و مترجم بر این عقیده اصرار می‌ورزد که دولت به دلیل بی‌پولی‌اش فرهنگ را به حال خودش رها کرده و حالا هم دارد خودش را به کوچه دیگر می‌زند و این سخت است که این نوکیسه‌های کم‌سواد و بی‌فرهنگ صاحب همه چیز شوند و انگیزه‌شان در تئاتر فقط دیدن چند چهره

سینمایی باشد بی‌آنکه تئاتر برایشان مسئله باشد. او در ادامه تأکید می‌کند این یک امر فرهنگی نیست و یک امر کاملاً تجاری است که درواقع ضدفرهنگی و ضدردمی است و این درست منافات دارد با آن چیزی که باید تئاتر شهر جایگاه تئاتر ملی ما را مطرح کند و در آن اهداف ارزشمند فرهنگی و

هنری لحاظ شده باشد. صادقی می‌گوید نمایش اعتراف را ندیده اما تمام شنیده‌ها بسیار انتقادی است و اصلاً کار ربطی به فرهنگ و زندگی ایرانی ندارد. در آن جرم و جنایت و زندگی مسیحی و اعتراف به گناه مطرح می‌شود که در کل با فرهنگ و زندگی ایرانی منافات دارد.

وقتی می‌گویم این فروش در بازار ربطی به گروه نمایش ندارد، دکتر صادقی معترضانه می‌گوید هیچ‌کس نمی‌تواند آب پاک‌ی روی دستشان بربزد و این گروه و کارشان نتیجه سیاست‌گذاری‌های اشتباه است که در آن بی‌مسئولیتی اینها به وجود می‌آید و مردم نوکیسه به دنبال این نوع تئاتر تجاری حاضر به هر نوع معامله‌ای هستند.

او با اشاره به این‌که این نوع بازار سیاه در دنیا بی‌نظیر است، می‌گوید: در هیچ‌جا تئاتر بازاری به این نوع قیمت‌های گزاف نمی‌رسد و اگر هم استقبالی هست با مدیریت درست و در روال عادی و قابل کنترل ماه‌ها و در اجرای‌ها ریزتور سالانه تماشاگراانش را جذب می‌کند اما در ایران به دلیل آنکه بهترین تئاتر ایران در اختیار تئاتر بازاری قرار می‌گیرد که این بازار اشتباه است، باید منتظر بود که نوکیسه‌ها برای سودجویی‌هایشان دست به چنین ارقام نجومی بزنند.

دکتر صادقی با تأکید بر اینکه همچنان سطح ذوق و اندیشه ملی و زیبایی‌شناسی ملی باید محافظت شود، تأکید می‌کند تئاتر تجاری وابسته به ذوق نوکیسه‌هاست و اینها زمانی به‌درستی مدیریت می‌شوند که دولت در تئاتر شهر فقط هدفش ارائه تئاتر ملی باشد و اصلاً چنین جایگاه معتبری را اختصاص به تئاتر تجاری ندهد. در تمام دنیا دولت با اختصاص بیت‌المال به حفظ تئاتر ملی می‌پردازد و تئاتر تجاری روی پای خودش می‌ایستد و این دو از هم تمایز دارند.

این کارگردان در پایان یادآور می‌شود با یک مهندسی فرهنگی درست می‌شود با این بحران و فاجعه فرهنگی مقابله کرد و با هدفمندی دوباره می‌شود از جایگاه هنر و فرهنگ ملی دفاع کرد و تحت هیچ شرایطی اوضاع را به سودجویان و نوکیسگان واگذار نکرد.

خرابات

کوبن سینما در «سینما»

جواد توسی

● این یک واقعیت انکارناپذیر است که سینما و رخ‌داده و مسائل مرتبط با آن در حوزه‌های رسانه‌ای، هواخواهان زیادی دارد. حالا این سؤال مطرح می‌شود که رسانه ملی نسبت به این طیف گسترده از مخاطبین، چه تعهدی دارد؟ آیا اولویت‌های اصلی در این رسانه سرگرمی‌سازی و خندانن خلق‌الله در این روزگار ناخوش و... سخنرانی‌های قالبی و کلیشه‌ای است، با فرهنگ‌سازی توأم با جاذبه‌های بصری و نمایشی و پرداختن به حوزه‌های تخصصی نیز می‌باید مطمح نظر قرار گیرد؟

درحال‌حاضر، سهم سینما از این زاویه در شبکه‌های تلویزیونی شامل برنامه «سینما یک» در پنجشنبه‌شب‌ها، برنامه چهارشنبه‌شب‌های «چشم شب روشن» با اجرای اکبر نبوی از شبکه چهار و برنامه «شهر فرنک» در پنجشنبه‌شب‌ها با اجرای حمیدرضا مدقق از شبکه خبر است. برنامه «سینما یک» که اساساً به نقد و بررسی آثار برتر و موردعلاقه منتقدین و دیگر اهالی سینما (اعم از ایرانی و خارجی) اختصاص دارد و همین‌جا لازم می‌دانم به اجرای خوب همکاران غلامعباس فاضلی و توجهش به جزئیات و گرامر سینما اشاره کنم. اما دو برنامه دیگر در قالبی گفت‌وگومحور به مباحث روز سینمای ایران می‌پرداز. منتها جای خالی برنامه‌های متنوعی را که در آنها به اخبار سینمای ایران و موضوعات کلیدی مرتبط با آن و مسائل صنفی و نقد و بررسی فیلم‌های قابل بحث به نمایش عمومی درآمده و جایگاه پیش‌کسوتان سینما و جنبه‌های حرفه‌ای و تجربی سینما پرداخته شود، کاملاً می‌توان احساس کرد. از توقف برنامه «هفت» با اجرای بهروز افخمی، چندیامی است که می‌گذرد و با وجود اخبار گوناگون در مورد سری جدید این برنامه و مجری و منتقد ثابتش، هنوز رسماً خبری در این زمینه اعلام نشده و زمان پخش آن نامعلوم است. در این فاصله سینمای ایران کانون رخدادهای مختلفی بود و فیلم‌های قابل اعتنایی اکران شد که جا داشت با نگاهی عمیق و کارشناسانه هم با فرارسیدن ماه مبارک رمضان متوقف شد و در مورد ادامه پخش آن حرف‌های ضدنویقنی مطرح می‌شود. این شیوه برخورد نشان می‌دهد که ماهیت وجودی این برنامه‌ها برای مدیران و برنامه‌ریزان سیما چندان اهمیت ندارد و به هر مناسبت با موضع‌گیری بیرونی، می‌توان از ادامه بخششان جلوگیری کرد. در صورتی که با درنظرگرفتن ابعاد رسانه‌ای سینما و حجم مخاطبانش، تداوم پخش این‌گونه برنامه‌ها (با همه جاذبه‌ها و دافعه‌هایشان)، از توقیف بیکاره یا تعطیلی غیرهدفمندشان بهتر است. نباید این نکته را از نظر دور داشت که ادامه حیات برنامه‌هایی از این دست به شیوه‌ای مدرانه و با ارائه تعریفی اصولی از ژورنالیسم رسانه‌ای می‌تواند در ارتقای فرهنگی و حرفه‌ای سینما و جهت‌دهی بیش و درک بصری مخاطب، نقش بسیار مؤثری داشته باشد.

خبر

مسترکلاس ژورنالیسم معماری برگزار می‌شود

● شرق: مسترکلاس ژورنالیسم در حوزه معماری برگزار می‌شود. در این مسترکلاس قرار است با پیروش یک دیدگاه تازه و متفاوت در زمینه ژورنالیسم معماری، با دو پدیده رسانه و هنر شهری به شیوه‌ای دیگر برخورد شود. برگزارکنندگان این مسترکلاس در فراخوان خود آورده‌اند: «مخاطب ژورنالیسم شهر و معماری، امروز دیگر قشر خاصی از جامعه نیست. از آنجایی که شهر به‌مثابه نخب تسبیح دربرگیرنده تمام دانش‌ها، مدیریت‌ها و حرفه‌هاست، روزنامه‌نگاری شهری می‌تواند وجوه مختلفی از خبرنگاری علمی تا تحقیقی، اجتماعی تا سیاسی را در خود جای دهد.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی شهر و منظر قرار است این مسترکلاس با تمرکز بر ژورنالیسم در حوزه شهر و معماری برگزار شود و علاقه‌مندان برای حضور در آن، فقط کافی است رقم کلاس را پر کرده تا در صورت تایید از طرف استادان برگزارکننده، به صورت رایگان در این دوره فشرده حضور داشته باشند.

در این مسترکلاس یک‌روزه قرار است بهرام هوشیارپوسفی، نوا توکل‌ی‌مهر و سعید برآبادی از سه درجه به طرح گفتان برگزار ی کارگاه عملی با موضوع معماری، ژورنالیسم و شهر بپردازند. مسترکلاس تخصصی ژورنالیسم در حوزه شهر و معماری، برای شرکت‌کنندگان منتخب رایگان خواهد بود و علاقه‌مندان می‌توانند برای پرکردن فرم موردنظر به سایت شهر و منظر مراجعه کنند.